

דברי משיח

היתשמייה

שיחת מוצאי כ"ט שבט (סיום ה"שבעה")

מכבוד קדושת

אדמו"ר מלך המשיח מנחם מענדל שליט"א

שניאורסאהן

מליובאוויטש

בלתי מוגה

יוצא לאור על ידי

„המכון להפצת תורתו של משיח“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שמונים ואחת לבריאה

ה' תהא שנת פְּנֵה אלקים

ע"א שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

פתח דבר

לקראת ש"פ יתרו – הננו מוציאים לאור "הנחה" משיחת כ"ט שבט, אור לאדר"ח אדר תשמ"ח – תדפיס מיוחד מתוך "דברי משיח – ה'תשמ"ח".

בתור הוספה, באו בסוף הקונטרס "פנינים" נבחרים מניחום אבלים בעת ה"שבעה" על הרבנית הצדקנית נ"ע זי"ע בחודש שבט ה'תשמ"ח (הר"ד המלא יתפרסם אי"ה בכרך השייך לתקופה זו). כמו"כ באה סדרת מכתבים של א' התמימים מתקופת כ"ב שבט – ר"ח אדר תשמ"ח – בפרסום ראשון¹.

*

אודות המעלות שבסדרה זו, ואופן עריכת השיחות² – ראה בארוכה ב"פתח דבר" ל"דברי משיח" ה'תשנ"ב חלק ראשון.

*

מבין שלל השיחות שנאמרו ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א במשך השנים תשי"–תשנ"ב (ולפני כן), ת"ל זכינו שרובן ככולן נשמרו על הכתב או בהקלטה. אולם, עדיין ישנו ריבוי שיחות שטרם ראו אור מעולם, ובזה בקשתנו שטוחה כלפי ציבור אנ"ש והתמימים: אנא, מי שבידיו הנחות ורשימות משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, וכן ר"ד בעת חלוקת השטרות לצדקה או "יחידות" וכיו"ב, ויומנים מ"בית חיינו" (ובמיוחד מהשנים תשמ"ו–תשמ"ח), שיואיל לשלחן למערכת ע"מ שנוכל לזכות בהן את הרבים.

ויהי רצון שע"י הדפסת ולימוד "דברי משיח", נזכה תיכף ומיד ממש לגאולה האמיתית והשלימה, בהתגלותו המלאה והמושלמת של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. ויחזק השי"ת בריאותו ויתן לו אריכות ימים ושנים טובות ונעימות וחיים נצחיים, ויראה הרבה נחת משלוחיו, תלמידיו, חסידיו ומכלל ישראל, וינהיג את כולנו מתוך בריאות, הרחבה ונחת, ובקרוב ממש יוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה, ונלמד תורתו של משיח מפיו של משיח צדקנו, שילמד תורה את כל העולם כולו, ומלך ביפיו תחזינה עינינו בהתגלות מלכותו לעין כל, תיכף ומי"ד ממש ממש, והיתה לה' המלוכה, אמן כן יהי רצון.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד !

"המכון להפצת תורתו של משיח"

ימות המשיח,

כ"ב שבט, ה'תשפ"א (ה' תהא שנת פנה אלקים),
ע"א שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א,
ברוקלין, נ.י.

1) תורתנו נתונה לא' התמימים שהמציא לידנו מכתבים אלו, וזכות הרבים תלוי בו. וכאן המקום לציין שהמכתבים מוגשים כאן כלשונם, ולא נבדקו הפרטים בהשוואה ליומנים אחרים וכיו"ב, ויתכן שנפלו שגיאות וכו'.

2) שיחה זו נערכה מחדש ע"פ סרט הקלטה ניש לציין כי שיחה זו י"ל בשעתה מוגה ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (נדרסה בטה"ש תשמ"ח ח"א ע' 271 ואילך), וכעת נרפסת בזה הנחה בלתי מוגה מהשיחה (בפ"ע) בפעם הראשונה, הכוללת כו"כ פרטים שטרם באו בדפוס. לשלימות הענינים המבוארים בשיחה – יש לעיין בשיחה המוגהת.

בס"ד. שיחת יום ד', כ"ט שבט, אור לאדר"ח אדר ה'תשמ"ח

— אחרי סיום השבעה דהסתלקות הרבנית הצדקנית

מרת חי' מושקא נ"ע זי"ע —

הנחה בלתי מוגה

א. כאשר מתחילה תקופה חדשה, או ענין חדש בכלל, אומרת התורה¹ (ואדמו"ר הזקן) – בהתאם לכפי שבני המחבר סידרו שזוהי גם הפתיחה של חלק הרביעי דספר תניא קדישא, אגרת הקודש) ש"פותחין בברכה", היינו דמכיון שזוהי פתיחה של הנהגה חדשה וענין חדש – מתחילים עם ברכה.

ובענין זה מיתוסף עוד דבר – שאין זה רק ענין שצריכים לחפש אודותיו הוראה בפני עצמה, והוראה כללית, אלא יש חיוב מיוחד בנוגע לברכה הקשורה עם ניחום אבלים, כנוסח הרגיל דניחום אבלים שמסיימים תמיד בנחמת ציון וירושלים, שזהו ענין של ברכה.

ובפרט שיש המוסיפים עוד כמה מילות או תיבות או ענינים, "נהרא נהרא ופשטי"². ואז יש מיד את הציווי (בפני עצמו), שכאשר ישנו "עני", כפירוש הגמרא³ מלשון עני' (עניית ברכה), מוכרח להיות גם מענה על זה בענין של ברכה. ובדוגמת זה שכאשר יהודים נפגשים, ובפרט בענינים משמחים, מברך ("באגריסט") האחד את השני ב"שלום עליכם", והשני עונה מיד "עליכם שלום"⁴ (ולזה יש קשר מיוחד לענין של צדקה, כדלקמן ס"ט).

ב. וענין זה הוא גם התשובה על דבר פלא:

הגמרא⁵ אומרת, שמי שאינו משיב ל"שלום עליכם" עם "עליכם שלום" – זה נקרא, ועל זה קאי הפסוק⁶, "גזילת העני בבתיכם". דבנוגע ל"עני", אומרת הגמרא שיש בו גם הפירוש עני' (כנ"ל), היינו שכאשר אמרו למישהו ענין של ברכה ושלום, והוא לא ענה, אומרת על זה הגמרא לשון ותואר מדוייק (כמו כל הענינים בהלכה ובגמרא, ועאכו"כ ענין עיקרי) – שזה נקרא בשם "גזילה".

והרי כל הענין של גזילה, ע"פ הלכה, וגם בפשטות – אינו שצריכים לשלם חוב וכיו"ב ואין משלמים את החוב; אלא גזילה פירושה בפשטות, ובפרט ע"פ הלכה – שלוקחים מהשני דבר השייך לשני.

1) ראה לקו"ש חכ"ד ע' 641 הערה ד"ה פותחין בברכה. וש"נ.

2) ראה גם לקו"ש חכ"ה ס"ע 165-6. וש"נ.

3) חולין יח, ב, נו, א.

4) ראה ברכות ו, סע"ב וביעב"ץ שם. עץ יוסף לעין

5) יעקב שם.

6) ראה גם לקו"ש חכ"ה ס"ע 165-6. וש"נ.

7) ברכות שם.

8) ישעי' ג, יא.

ואעפ"כ מפרשת הגמרא, שבענין זה, אם הוא אינו עונה (בשעת מעשה, או עכ"פ בהקדם הכי אפשרי), הנה נוסף על זה שלא שילם את החוב וכיו"ב – זהו ענין שלקח את העני' (המענה והדיבור) השייכת לשני, וזה נמצא אצלו באופן של גזל ("גע'גזל'טערהייט"), רחמנא ליצלן!

והעצה לזה (ואדרבה – כך לא מגיעים לזה מלכתחילה), הוא המנהג, כאמור, שמיד ישנה העני' של טוב וברכה ונחמה, ועאכו"כ כשזה כולל בתוכו את כל הענינים ביחד. וזה צריך להיות מיד, בהקדם האפשרי, או תיכף ומיד כשמסתיימת התקופה, ומתחילה התקופה שלאחרי זה.

ג. ו"לא יוסיפו לדאבה עוד"⁷, ואדרבה – "הפכת מספדי למחול ליי"⁸. שהרי, מיד אחרי שבעת ימי האבילות באים ענינים של שמחה, וכפי שהרמב"ם⁹ מצרפם יחדיו: "משה רבינו תיקן להם לישראל שבעת ימי אבילות ושבעת ימי המשתה".

ושמחה הכי גדולה, שבימינו אלו (אפילו בזמן הגלות) זוהי שמחת חתן וכלה¹⁰, שיש בה השמחה דה' קולות¹¹, עם כל ה"שטורעם" שבדבר.

ובעני' ו"נתינת שלום" ("אין דעם ענטפער און די באגריסונג") של חתן וכלה – אומרים מיד אודות השמחה הכי גדולה – "מהרה . . . ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים . . . קול חתן וקול כלה"¹², עם כל החמישה קולות המפורטים שם,

כולל והחל מ"קול חתן וקול כלה", חתן זה הקב"ה וכלה אלו ישראל, שבזמן הגלות זהו עדיין אירוסין, כדאיתא במדרש¹³ בנוגע ליציאת מצרים, ש"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"¹⁴, שהפלאות ה"נפלאות" דלעתיד אפילו בערך ל"ימי צאתך מארץ מצרים" (כמסופר ג"כ במדרש¹⁵) זהו כללות החילוק בין אירוסין ונישואין.

והרי נישואין הוא ענין נצחי (עד ש"מזבח מוריד עליו דמעות"¹⁶ אם רוצים לבטל זאת, רחמנא ליצלן), ואדרבה – נפעל בזה הענין ד"והיו לבשר אחד"¹⁷ (שענין זה לא הי' יכול להיות עד אז, כשיש אירוסין בלבד, אלא רק כשישנו ענין הנישואין).

והרי כן הי' גם בגאולה העתידה לבוא במהרה בימינו ממש – הגאולה המביאה את הענין ד"שמחת עולם על ראשם"¹⁸, "בנין עדי עד"¹⁹, עד "והיו לבשר אחד" – שרואים בעיני בשר כיצד "ישראל אורייתא וקוב"ה כולא חד"²⁰.

(13) שמו"ר פט"ו, לא.

(14) מיכה ז, טו.

(15) ראה אוה"ת נ"ך עה"פ (ע' תפו ואילך). וש"נ.

סה"מ תש"ח ע' 159. ובכ"מ.

(16) גיטין בסופה.

(17) בראשית ב, כד.

(18) ישע'י לה, י. שם נא, יא.

(19) נוסח ברכות נישואין (כתובות שם).

(7) ל' הכתוב – ירמ'י לא, יא.

(8) תהלים ל, יב.

(9) ריש הל' אבל (מירושלמי כתובות פ"א ה"א).

(10) ראה המשך שמח תשמח תרנ"ז (סה"מ תרנ"ז ע' רעט ואילך).

(11) ברכות ו, ב.

(12) נוסח ברכות נישואין (כתובות ח, א, ע"פ ירמ'י

לג, י"א).

וכפי שאומרים ב"מענה לשון"²¹ הקשור עם השהי' על ציון, שלא רק "נשמתא דילהון קדישא", אלא גם "רוחא דילהון קדישא", ויתירה מזה – אפילו "נפשא דילהון קדישא", ולכל לראש – "גופא דילהון קדישא".

ובמילא מובן שהענין נעשה בגלוי – ד"הקיצו ורננו שוכני עפר"²², ויראו כיצד "גופא דילהון קדישא" זוכה לחיים נצחיים, שנצחיות באה ("שטאמט") ונמשכת וקשורה עם עצמות ומהות; ויראו ש"והיו לבשר אחד" – שזה נעשה מציאות אחת.

ד. ולכן (שהרי "הנותן מתנה לחבירו צריך להודיעו"²³) – בהיות היום על הציון אצל נשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, הזכרתי,

[אע"פ שמי אני ומה אני... אבל זהו מה שהענין פועל; הנני רק שליח להזכיר או למסור או לחזור על ענין הכתוב במפורש בפסקי הלכות, מיוסד על הענינים דתורה שבכתב (אורייתא)] –

שהקב"ה מברך את המברך, "ואברכה מברכך"²⁴, ואת כל אחד מהם, כאמור, "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה"²⁵.

ונוסף על זה: הרי ברכתו של הקב"ה "תוספתו מרובה על העיקר"²⁶, היינו שהתוספת מרובה על הברכה שהיא כבר עיקר ע"פ תורה, ובמילא מובן עד כמה הוא הריבוי, שאין זה רק ריבוי בכמות, אלא גם ובעיקר – באיכות.

ובודאי מקיים הקב"ה ברכותיו, ש"אלקיכם כהן הוא"²⁷ ו"כהנים זריזין הם"²⁸ – ומברך, כאמור, "מידו המלאה הפתוחה והקדושה והרחבה" – את כל אלו שברכו, ומברכם תיכף ומיד ממש, בזריזות הכי גדולה.

וכאמור – מברכם שלא בערך, "מרובה על העיקר", לברכה שלהם – שג"כ היתה מקרב נפש ולב עמוק – שבזה מיתוספת הוספה כזו שהיא עוד "מרובה", עד "מרובה" שלא בערך, על ה"עיקר".

ה. ויהי רצון, כאמור, שזה יתקיים, וכל אחד מהמנחמים ומכל המברכים – יראו זאת גם בעיני בשר, עד באופן ד"מראה באצבעו ואומר זה"²⁹, וגם בענינים הפרטיים.

ושכל זה יצטרף, ויביא, תיכף ומיד ממש, את הנחמה על ענין הגלות, הזקוק ג"כ לענין ד"נחמו נחמו עמי"³⁰.

26 ב"ר פס"א, ד. דב"ר פ"א, יג. וראה לקו"ש ח"ה ע' 422 ואילך.

27 סנהדרין לט, סע"א.

28 שבת קיד, ב. וש"נ.

29 ראה תענית בסופה. שמו"ר פכ"ג, יד.

30 ישעי' מ, א.

20 ראה זח"ג עג, א.

21 מזוז"ג ע, ב.

22 ישעי' כו, יט.

23 שבת י, ב.

24 לך לך יב, ג.

25 נוסח ברכה שלישית דבהמ"ז.

ואח"כ נעשה – לא רק "נחמו" ע"י בן אדם, אפילו כשהבן-אדם הוא נביא, אלא (כהמשך ההפטרות לאחר זיה) – "אנכי אנכי הוא מנחמכם"³¹, ושתי פעמים "אנכי" – עוד יותר מבשעת מתן תורה (שהי' עיקר הברכה), שבו נאמר פעם אחת "אנכי"³², ולעתיד לבוא "אנכי אנכי" – "כפליים לתושי"³³.

וכמדובר כמה פעמים ש"כפליים" כאן (שלכאורה פירושו אותה תיבה שתי פעמים) הוא ענין שלא בערך,

וכמובן ג"כ (ע"י "אסתכל באורייתא"³⁴) מהחידוש דלוחות השניות (הנקראים גם "לוחות אחרונות"), שעליהם נאמר במדרש³⁵ "כפליים לתושי", ומפרש מיד במדרש עצמו שה"כפליים לתושי" הוא שלא בערך.

ועד שנאמר לו, שאע"פ שיכול להיות צער מכך שהי' "לרגע קטן עזבתך"³⁶ – אומר הקב"ה "אל תצטער", ונותן כח למשה עי"ז שמצוה לו זאת,

וע"י משה – לנשיאי כל הדורות, עד נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר. וע"י משה – לכל אחד מישראל, דנוסף לכך שמקבל ע"י הנשיא – מקבל גם ע"י משה, שהרי בכל אחד מישראל יש את ה"משה" שלו, כמבואר בארוכה בתניא³⁷; וגם מבואר, שה"משה" הנמצא אצל כל אחד מישראל – פועל אצלו במעשה בפועל, ועד – לא רק במחשבה ובדיבור, אלא גם במעשה בפועל, כפשוטם של מקראות.

ובפרט ש(כאמור) זה קשור גם עם הגאולה האמיתית והשלימה, שאז "משה ואהרן עמהם"³⁸,

שאהרן מדגיש שכל הברכות מתגלות באופן ד"עד מהרה ירוץ דברו"³⁹ – באופן של זריזות מצד ענין המקבל; נוסף על זה ש"אלקיכם כהן הוא" – גם מצד המקבל.

ו. ובפשטות, ש"לא עיכבן אפילו כהרף עין"⁴⁰, ובאה מיד, תיכף ומיד, תחיית המתים של כל אחד ואחת, ש"עמך כולם צדיקים"⁴¹.

ובפרט נשמה הבאה (עי"ז שכשזכר מזריע תחילה נולדת נקבה⁴²) מצד האב, נשיא הדור, שהי' הממלא-מקום של הנשיאים שלפני זה, עד לבעש"ט, שתורתו קשורה עם "קאתי מר" דא מלכא משיחא⁴³.

38) ראה יומא ה, ב. תוד"ה אחד – פסחים קיד, סע"ב.

39) תהלים קמו, טו. וראה לקו"ת ס"פ קרח.

40) ראה מכילתא ופרש"י בא יב, מא.

41) ישע"י ס, כא. וראה סנהדרין ר"פ חלק.

42) נדה לא, סע"א. וראה "היום יום" כח אייר.

43) ראה אגה"ק הידועה דהבעש"ט – נדפסה בכש"ט (הוצאת קה"ת) בתחילתו.

31) שם נא, יב. וראה אבודרהם בסדר הפרשיות וההפטרות (בשם מדרש).

32) יתרו כ, ב. ואתחנן ה, ו.

33) איוב יא, ו.

34) זח"ב קסא, סע"א-ב.

35) שמור"ר פמ"ו, א.

36) ישע"י נד, ז.

37) רפמ"ב.

ובזכותה, וביחד עמה, ותיכף ומיד ממש, מצד "טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו"⁴⁴ – היא נותנת זאת לכל אחד ואחת עד סוף כל הדורות.

וכאמור לעיל – מתחיל מברכות בגשמיות, שרואים בעיני בשר, בענינים הפרטיים, וברכות בגשמיות בענין הכללי דהגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, כנזכר לעיל.

והרי זהו ג"כ העיקר, שהרי הגלות חלה על הגוף, משא"כ בנוגע להנשמה ידוע פתגמו של נשיא דורנו⁴⁵ (אבי הנפטרת) בשם אביו שהנשמה מלכתחילה לא היתה בגלות, וענין הגלות שייך רק לגוף (אלא שזהו "גופא דילהון קדישא").

וזה מוסיף עוד יותר – ו"תן לחכם ויחכם עוד"⁴⁶ – בהסברת כל הענינים האמורים.

ז. וכמו כן, זהו ביחד עם "ישר כח" ונתינת תודה, ונתינת ברכה והצלחה לכל אלו שכבר הזדרזו (ע"י "חטוף ואכול חטוף ואישתי"⁴⁷) עוד בשלושה⁴⁸, ועכ"פ – בשבעה, ועכ"פ – במשך השלושים, בייסוד ענינים הקשורים עם מעשה בפועל לזכרה⁴⁹,

וכמוזכר כבר ע"י אחרים (וזהו דבר המתקבל בנוגע לקרני ממונות) – שזה ייקרא בשם "קרן חמ"ש", שזהו שמה, ועל הסדר: החל משמה הפרטי, ומסיים בשם המשפחתי.

ואע"פ שלכאורה שם המשפחה אינו נוגע כל כך, הרי מצינו בכמה שטרות, שלחזוק הדבר חותמים העדים גם את שם המשפחתי.

ובפרט ששם משפחה זה קשור מיד ובגלוי עם "שני אור"⁵⁰ – עם מייסד המשפחה, וגם מודגש שכל המשפחה היא "בן" ("א זון"), שהאב זוכה לבן בחמישה דברים⁵¹, והבן "יורש הכל"⁵², שזה מדגיש מיד שזהו בנו של מייסד המשפחה, נשמה חדשה (כמסופר בסיפורים, ומובן גם מהתורות, של אבי הנפטרת⁵³, שכאמור – הוא "מוליד נקבה").

ואח"כ זה נמשך עד שזה מתגלה גם בעניני בשר, כאמור לעיל, שאפשר להראות על זה בגשמיות – "מראה באצבע (של בשר) ואומר זה".

ח. וכאמור, זהו גם נתינת התודה וברכה ושמחה לאלו שכבר ייסדו ענינים של פועל, ועוד החלו כבר התחלה בפועל עוד בשלושה, ועכ"פ – אח"כ בשבעה, ועכ"פ – אח"כ במשך השלושים,

(49) ראה ר"ד בניחום אבלים כ"ג שבט שנה זו. ועוד.

(50) ראה לקו"ש שם ע' 37 ואילך. וש"נ.

(51) עדויות פ"ב מ"ט.

(52) ב"ב קמ, ב (במשנה).

(53) סה"ש תש"ה ע' 127. לקו"ד ח"ג תעח, א ואילך.

שיחת י"ט סכלו תש"ז (סה"מ תשי"א ע' 154). ובכ"מ.

(44) משלי כב, ט.

(45) שיחת ג' תמוז תרפ"ז (סה"ש תרפ"ז ס"ע 169).

סה"מ תרפ"ז ע' קצו. קונטרסים ח"א קעה, ב. לקו"ד

ח"ד תרצב, א).

(46) משלי ט, ט.

(47) עירובין נד, א.

(48) ראה שו"ע יו"ד רסשצ"ד. וש"נ.

ובפרט בהתאם ה"אני מאמין"⁵⁴ שכל אחד מישראל – או אומר זאת בפשטות ובגלוי, או אפילו אם מאיזו סיבה שתהי' אין זה המנהג – חושב אודות כך בכל יום ויום⁵⁵, ואדרבה, בהדגשה – בברכת "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", ו"קיונו כל היום", וכן אפילו בשבת ויו"ט – ב"ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים", כמדובר כמה פעמים, ועם ההדגשה המיוחדת וגם הברכה המיוחדת, וכאמור – כנזכר גם על הציון של נשיא דורנו, ש"עומד ומשמש במרום"⁵⁶, ועומד כאן ומשמש את צאן מרעיתו.

ובקרוב ממש "הקיצו ורננו שוכני עפר", והוא וכל בני ביתו בראשם, והולכים ביחד לארצנו הקדושה, ארץ אשר "עיני הוי' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"⁵⁷, ובמילא מובן שהיא תהי' אז באופן ד"ירחיב הוי' . . את גבולך"⁵⁸, ושם גופא – בירושלים עיר הקודש, "קרית מלך רב"⁵⁹, ושם גופא – בהר הקודש, ובבית המקדש, "מקדש אדני-כוננו ידיך"⁶⁰, באופן נצחי, בנין נצחי⁶¹,

וזה קשור גם עם חיים נצחיים של כל אחד ואחד ואחת, שיקיימו שם את מצוות הקרבנות "כמצות רצונך"⁶², וגם מצות התפילה "כמצות רצונך", כמסופר במשנה⁶³ שאפילו כאשר הקריבו את הקרבנות – היתה גם התפילה של אנשי מעמד, בשם כל ישראל שבדור ההוא; ויש לומר, שזה כולל גם את כל ישראל שלפני זה ושל אחרי זה – בדיוק כמו שענין המקדש הוא באופן נצחי, כמובן וגם פשוט.

ט. ושזה יזרז עוד יותר את כל הענינים, שהרי, כמנהג הנהוג, מסיימים כל תקופה, של איזה ענין שיהי',

[ויעאכו"כ ענין הזקוק לסגולה של צדקה ש"מקרבת את הגאולה"⁶⁴, ו"צדקה תציל ממות"⁶⁵; ומובן שזה פועל שמלכתחילה לא נגיע לזה, שזהו הפירוש הפשוט ב"תציל". וגם את אלו שהם כבר "שוכני עפר" – מוציאים באופן של "הצלה", והמציל הוא הקב"ה בעצמו, ש"אלקיכם כהן הוא", זריז הוא, כמדובר לעיל] –

גם עם ההיפך ד"גזילת העני" – עם ענין הצדקה, לעשות את כל אחד שליח של צדקה לתת בזמן המתאים ומקום המתאים, ומה טוב – בהוספה מדילי'.

(58) פ' ראה יב, כ. פ' שופטים יט, ח.

(59) ל' הכתוב – תהלים מח, ג.

(60) בשלח טו, יז.

(61) ראה זהר ח"א כח, א. ח"ג רכא, א.

(62) נוסח תפלת מוסף. ראה תו"ח ס"פ ויחי (צה [רלו], א. צו [רלו], ג"ד). אוה"ת ויחי (כרך ו) תתשכח, ב ואילך. המשך וככה תרל"ז (קה"ת, תשע"ג) פי"ז (ע' טו) ואילך. ועוד.

(63) ראה תענית כו, א (במשנה). וראה שם כז, ב.

(64) ב"ב י, א. וראה תניא פל"ז (מח, ב ואילך).

(65) משלי י, ב. יא, ד. וראה ב"ב שם.

(54) הנדפס בסידורים – ע"פ עיקר הי"ב מי"ג העיקרים (פיה"מ להרמב"ם סנהדרין הקדמה לפרק חלק).

(55) ראה אגרות-קודש אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ח"י"ב ס"ע יח"ט. וראה גם שיחת י"ב תמוז תשד"מ (שיחות קודש ח"ד ס"ע 2636; התוועדות ח"ד ע' 2188).

(56) סוטה יג, סע"ב – לגירסת הרמב"ם בהקדמתו לפיהמ"ש (ד"ה דע כי כל מצוה). וראה זח"א קלג, סע"א.

(57) עקב יא, יב.

וְזוּהוּ יִזְרֹו עוֹד יוֹתֵר אֶת הַצְּדָקָה עֲשֵׂה הַקְּבִ"ה עִם יִשְׂרָאֵל" – תחילה ש"פיזרן לבין האומות"⁶⁶, דמזה מובן שהוא מחוייב להוציאם מהגלות, ואדרבה – "נצחוני בני נצחוני"⁶⁷, הוא מרוצה ("ער איז גאַר צופרידן") כשמזכירים לו על כך, ובפרט כשאומרים את זה עם נוסח ד"עד מתי?!" – עם נוסח של תביעה, שאז הרי מוכרחים לומר מענה ע"פ תורה,

והתורה הכריזה והודיעה ש"כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה"⁶⁸, ובנוגע לתשובה – העיד נשיא דורנו⁶⁹ שאנחה של יהודי ("א קרעכץ פון אַ אידן") היא ענין של תשובה שלימה, ובלשון שלו הידוע⁷⁰ שאין צריכים כי אם לצחצח את הכפתורים ("מ'דאַרף מערניט ווי צופוצן די קנעפלאך"), וכבר שלושים וכמה שנים ("עטלעכע און דרייסיק יאָר") שמצחצחים את הכפתורים, ודבר ודאי הוא שהם כבר מצוחצחים בתכלית השלימות!⁷¹

ויוצאים לקבל את פני "אלקי הצבאות"⁷², שאז צריכים את הבגדים המיוחדים לזה⁷⁰, דכל אחד מישראל הוא "יוצא צבא בישראל"⁷³, ולוקח עמו את נשיו ובנותיו, ואז נעשה "הקהל . . . האנשים והנשים והטף"⁷⁴, עד שזה נעשה מציאות אחת.

ובכח הצדקה מזרזים עוד יותר את ההדגשה דשנה זו שהיא שנת "הקהל", ושהיא שנת "תְּשֻׁמַח" ושנת "תְּשֻׁמַח".

ושלא נצטרך לדבר אודות כך, ולחפש רמזים ולעשות פירושים בזה – אלא "כל אחד ואחד מראה באצבעו ואומר זה", ואומר ש"הנה אלקינו זה קוינו לו ויושיענו זה הוי' קוינו לו"⁷⁵, שתי פעמים "זה", שזה קשור עם "מחול לצדיקים"⁷⁶ – שזהו ג"כ ענין של "כפליים לתושי".

ועוד והוא העיקר, מכל הדיבורים בכל ענינים אלו – ש"לא עיכבן אפילו כהרף עין", וזה בא תיכף ומיד ממש, עד ש"מראה באצבעו ואומר זה".

[אח"כ נתן כ"ק אדמו"ר שליט"א לכאו"א מהנוכחים שיחיו שטר של דולר, לתת אותו (או חילופו) לצדקה, ו"מה טוב בהוספה מדילי!"].

וש"נ.
 (72) הושע יב, ו. עמוס ג, יג. שם ו, יד. וראה שיחת כ"ד כסלו תשמ"ב (לקו"ש ח"כ ס"ע 7-446). וש"נ.
 (73) ל' הכתוב – במדבר א, ג. מ. פינחס כו, ב.
 (74) וילך לא, יב.
 (75) ישעי' כה, ט.
 (76) תענית בסופה.

(66) פסחים פז, ב.
 (67) ב"מ נט, ב.
 (68) סנהדרין צז, ב.
 (69) "היום יום" ג תמוז. אגרות-קודש שלו ח"ג ס"ע תקנא. סה"מ תרפ"ז ע' ד. לקו"ד ח"ד תשכ, סע"א.
 לקו"ש ח"א ע' 132.
 (70) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.
 (71) ראה גם שיחת יום ב' דר"ה (לעיל ח"א ע' 16).

ר"ד בניחום אבלים

קדמייהו". אם הכוונה לנשמה בתחיית המתים, הרי הפירוש "תסדר קדמייהו" הוא כמו שהי' מקודם. אלא הפירוש הוא עם תוקף, עכשיו הוא ענין של "בסדר"; קודם הי' בזה ענין של "קלקול", ואח"כ בתחיית המתים זהו ממש ענין של...

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "חיים נצחיים".

הנ"ל: חיים נצחיים.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "דער מסקנא פון... אָט דאָ אַ פּלוגתא פון רמב"ם מיטן רמב"ן; איז חסידות פסק'נט ווי דער רמב"ן אַז תחיית המתים אָט דאָס איז דער תכלית השלימות, און ס'ווערט חיים נצחיים נשמה בגוף. נאָך דאָ נאָך אין חסידות חב"ד איז די הדגשה, אַז דעמולט, פאַרקערט – דינשמה באַקומט איר חיות על ידי הגוף. וואָס די נשמה איז דאָך דאָס אַ ענין פון חיים רוחניים, אָבער (זי) דורך וועמען באַקומט זי דאָס? – על ידי הגוף. מ'איז דאָס אויכעט מקשר אַז די אַלע ענינים זיינען פאַרבונדן מיט 'מעשינו ועבודתינו', ווייל 'מעשינו ועבודתינו' – 'תורה לא בשמים היא', און קיום המצוות איז דוקא דאָ למטה; אפילו אין גן עדן – שכר הנשמות – איז לימוד התורה איז דאָ אין גן עדן, 'ותלמודו בידו', אָבער קיום המצוות – קאָן גן עדן ניט פאַרמאָגן, ניט באַגרייפן, ניט (כולל זיין) קולט זיין, און דאָס איז נאָך גרעסער; אַ מצוה וואָס אַ איד טוט, אפילו אַ קטן גיט צדקה – איז ער דאָך מחי' נפש העני, איז אָט די מצוה קאָן גן עדן ניט פאַרנעמען, דערפאַר וואָס דאָס איז אַ גרעסערער אור וגילוי ווי אפילו פון דער אור פון גן עדן. און דערפאַר

יום שישי, כ"ד שבט – אחרי תפילת שחרית

• כשניגש האדמו"ר ממונקאטש שליט"א, אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: "איך וועל מאַכן דער פתיחה – מיט די פתיחת פרשת השבוע, אַז 'ואלה המשפטים'. יהי רצון אַז פון די משפטים זאָל מען (חסר קצת) אויף די טובה בזה, בטוב הנראה והנגלה, אין דעם ענין פון תחיית המתים, וואָס דעמולט ווערט דאָך די נשמה אין אַ העכערע דרגא, דורך דערויף וואָס – צוליב דעם דורכגיין דעם 'ואל עפר תשוב'".

הנ"ל הזכיר את המובא בזהר פרשתנו בענין הגלגולים, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: "דאָס בריינגט זיך טאַקע אין פרשה משפטים, נאָר דאָ שטייט מערניט וועגן די ענינים וואָס זיינען פאַרבונדן מיט אַ גלגול מיט אַן אַנדער נשמה. 'גלגול' איז דאָך דאָס בפשטות פון אַן אַנדער נשמה; דאָ אַ גלגול וואָס דאָס איז משלים... אָבער דאָס איז אַ ענין פאַרבונדן מיט דער נשמה עצמה, לדעת²".

הנ"ל: התרגום אומר "תסדר

(1) = "אני אעשה את הפתיחה – עם פתיחת פרשת השבוע, ש'ואלה המשפטים'. יהי רצון שמהמשפטים נ... (חסר קצת) על הטובה בזה, בטוב הנראה והנגלה, בהענין של תחיית המתים, שאז נעשית הנשמה בדרגא גבוהה יותר, עי"ז ש – בגלל העברתה את ה'ואל עפר תשוב'".

(2) = "זה מובא אמנם בפרשת משפטים, אלא שכאן כתוב רק אודות ענינים אלו הקשורים עם גלגול עם נשמה אחרת. 'גלגול' הרי זה בפשטות מנשמה אחרת; כאן [זהו] גלגול שזה משלים... אבל זהו ענין הקשור עם הנשמה עצמה, לדעת²".

ושלימות שלהם.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "דער אַלטער רבי איז מדייק, אַז נאָך וואַלד המשפטים' איז דער ערשטער משפט איז דאָס וועגן אַן עבד עברי; ניט וועגן דיני ממונות, נאָר פאַרקערט – וואָס ער איז ניזק געוואָרן אין דיני ממונות".⁴

הנ"ל: המנחת אלעזר נהג לומר ש"עבד עברי" הוא בגימטריא "משיח", שאז יהי' "בלע המות לנצח".

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אמן".

הנ"ל: רציתי לשאול אודות תפילין דרבינו תם בימי אבלות: דוקא בספרים המתעסקים תמיד ב"אלו ואלו דברי אלקים חיים" מובא יסוד שיש דעה שלא יניחו תפילין דר"ת, כי זהו מוחין דאבא... אבל אצלי יוצא "אלו ואלו דברי אלקים חיים" שבפשטות צריכים להניח תפילין דר"ת, כי האם הענין דמוחין שחסר דוחה את כל הענין!?

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "בא אונז איז דער מנהג אַז מ'לייגט בפשטות ר"ת'ס".⁵

הנ"ל: אצלנו ג"כ.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "יע, וואָס דערפון קאָן דאָך אַרויס באַ איימיצן אַ ספק צי דאָרף ער לייגן – ניט פאַר קיין אידן געדאַכט – ר"ת'ס תפילין; פאַרקערט – מפרסם זיין אַז דאָס איז בדוקא. איינער פון די מער פשטות'דיקע תירוצים אויף אַייער שאלה איז, אַז ס'איז דאָ טאַקע מוחין דאבא און מוחין

דוקא דאָרף מען האָבן אַ גוף. דערפון איז פאַרשטאַנדיק די טייערקיט פון אַ גוף, און דערפון איז אויכעט פאַרשטאַנדיק וואָס מ'פאַרלירט ווען דער גוף ווערט ניט ווי ס'דאָרף צו זיין. 'ואל עפר תשוב', זאָגט מען אַז ער קערט זיך אום פון אַן אַנדער מצב און ווערט אַ מצב פון 'עפר', אָבער דערנאָך זעט מען אַז 'אודך הוי' כי אנפת בי', (עד) ביז וואָנעט אַז דאָס – כדאי געווען דער 'אנפת', 'אע"פ וואָס אַ נשמה בגוף, איז – בפרט ווי מ'האָט דער דין אין שולחן ערוך אַז דער וואָס פילט ניט אבלות איז דאָס היפך התורה".³

הנ"ל: "אכזרי הדבר". משום האי טעמא זה מרומז דוקא בדיני ממונות, שזהו מעשה שזהו בעיקר בעולם המעשה. ולכן ענינים אלו מרומזים דוקא ב"ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" – דיני ממונות בעניני עולם הזה, שצריך להעלות גם אותם לתיקון

(3) = "המסקנא של... ישנה פלוגתא בין הרמב"ם לרמב"ן; בחסידות פוסקים כפי הרמב"ן שתחיית המתים זוהי תכלית השלימות, ונעשים חיים נצחיים נשמה בגוף. נוסף לכך בחסידות חב"ד היא ההדגשה, שאז, אדרבה – הנשמה מקבלת את חיותה ע"י הגוף. שהנשמה הרי זה ענין של חיים רוחניים, אבל (היא) ע"י מי היא מקבלת זאת? – ע"י הגוף. כמו כן מקשרים שכל הענינים קשורים עם 'מעשינו ועבודתינו', כי 'מעשינו ועבודתינו' – 'תורה לא בשמים היא', וקיום המצוות הוא דוקא כאן למטה; אפילו בגן עדן – שכן הנשמות – יש לימוד התורה בגן עדן, 'תלמודו בידו', אבל קיום המצוות – אין גן עדן יכול להכיל, להשיג, (לכלול) לקלוט, וזהו גדול יותר; מצוה שיהודי עושה, אפילו [כש]קטן נותן צדקה – הוא מחי' נפש העני, מצוה זו אין גן עדן יכול לקבל, כי זהו אור וגילוי גדול יותר אפילו מהאור של גן עדן. ולכן דוקא צריכים גוף. מזה מובן היוקר של גוף, ומזה גם מובן מה מפסידים כשהגוף נעשה שלא כראוי. 'ואל עפר תשוב', אומרים שהוא שב ממצב אחר ונעשה מצב של 'עפר', אבל אח"כ רואים ש'אודך הוי' כי אנפת בי', עד שזה – הי' כדאי 'אנפת', 'אע"פ שנשמה בגוף, הוא – בפרט כפי שיטתו הדין בשו"ע שזה שאינו מרגיש אבילות זהו היפך התורה".

(4) = "אדמו"ר הזקן מדייק, שאחרי 'ואלה המשפטים' המשפט הראשון הוא אודות עבד עברי; לא אודות דיני ממונות, אלא אדרבה – שניזק בדיני ממונות".

(5) = "אצלנו המנהג שמניחים בפשטות [תפילין] של ר"ת".

ענין גיט קיין טהרה; ס'איז נאך מערער וויפל ס'איז געווען קודם החטא, דעמולט איז אויך גיט געווען קיין חטא וחסרון, אָבער אפשריות איז אויף דערויף געבליבן, והא ראי' – מ'האָט דאָך געזען וואָס דערנאָך איז געוואָרן, אָבער דאָס איז 'אלה תולדות השמים והארץ בהבראם', איז אויכעט 'תולדות' מלא, אָבער אעפ"כ – 'ביום ברוא הוי' אלקים', אָבער לאחרי זה איז נאָך אַלץ געבליבן אָן אפשריות פון חטא, ביז וואָנעט אַז ס'איז דאָ אַרויס דערנאָך אין פועל אויכעט; 'תולדות פרץ' מלא – איז דאָס נאָך מערער ווי יענער 'אלה תולדות (פרץ)'.

וואָס דאָס איז די הסברה מיט די איינציקע באַרעכטיקונג: וואָס דאָרף מען האָבן די גאַנצע עלילות על בני אדם, כולל ענין המיתה – מוז מען זאָגן, אַז דאָס איז מערניט כדי צו דערגרייכן נאָך אַ העכערע דרגא; וואָס קאָן זיין העכער פון קודם החטא, 'כשמחך יצירך בגן עדן מקדם' קודם החטא? – איז דאָס דער ענין, אַז ס'איז אינגאַנצן גיטאָ קיין

דאמא, דערנאָך אָבער דאָ מוחין וואָס זיינען נאָך העכער פון מוחין דאבא; טאָקע אין מוחין דאבא איז גיטאָ דער כלי המגביל, מוחין דאבא איז דאָס אויכעט אַ כלי פון אבא, במילא האָט דאָך דאָס אין זיך אַ הגבלה, נאָר גיט אַ הגבלה פון בינה נאָר אַ הגבלה פון אבא, און בשעת ס'פעלט דער ענין – איז דער אויבערשטער לאַזט גיט קיין שינוי, 'לית שמאלא בהאי עתיקא', און דאָרט – און דאָס איז אויכעט דער ענין פון חיים נצחיים".

הנ"ל: שם אף פעם לא יכול להיות חסרון.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "גיט נאָר גיט זיין – דאָ ס'איז גיטאָ קיינע אפשריות פון חסרון. ווי מ'זאָגט אַנטקעגן סוכה, גיט ס'דאָרף [גיט] זיין טומאה בפועל, אויב דאָ איז נאָר דבר המקבל טומאה – האָט דאָס קיין שייכות גיט צו סכך סוכה; אַלץ וועגן אַ ענין וואָס דאָרט איז דער ענין פון טומאה לגמרי מושלל, וואָס דאָס ווערט אויפגעטאָן לאחר תחיית המתים, 'ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ': גיט דער פשט אַז מ'וועט דאָרפן האָרעווען אָדער עפעס טאָן אַז ס'זאָל גיט זיין קיין ענין פון היפך הטהרה, נאָר די גאַנצע מציאות פון וועלט האָט גיט קיין שום אפשריות אַז דאָ זאָל זיין אַ

(7) = "לא רק לא [יכול] להיות – כאן אין שום אפשרות של חסרון. כפי שאומרים בנוגע לסוכה, לא ש[לא] צריך להיות טומאה בפועל, [אלא] אם יש כאן רק דבר המקבל טומאה – אין לזה שייכות לסכך סוכה; רק בנוגע לענין ששם ענין הטומאה לגמרי מושלל, שזה נפעל לאחר תחיית המתים, 'ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ': אין הפירוש שיצטרכו להתייגע או לעשות משהו כדי שלא יהי' ענין של היפך הטהרה, אלא לכל מציאות העולם אין לו שום אפשרות שיהי' כאן ענין שאינו טהרה; זהו יותר מכפי שהי' קודם החטא, אז גם לא הי' חטא וחסרון, אבל אפשרות על זה נשארה, והא ראי' – הרי ראו מה נהי' אח"כ, אבל זהו 'אלה תולדות השמים והארץ בהבראם', ג"כ 'תולדות מלא', אבל אעפ"כ – 'ביום ברוא הוי' אלקים', אבל לאחר זה עדיין נשארה אפשרות של חטא, עד שזה יצא אח"כ בפועל ג"כ; 'תולדות פרץ' מלא זהו יותר מ'אלה תולדות (פרץ)' והוא.

(6) = "כן, [אלא] שמזה הרי יכול להתעורר אצל מישהו ספק האם הוא [אָבֵל] צריך להניח – לא עלינו – תפילין של ר"ת; אדרבה – [יש] לפרסם שזהו בדוקא. אחד מהתירושים הפשוטים על שאלתך הוא, שיש באמת מוחין דאבא ומוחין דאמא, אבל אח"כ יש מוחין שהם למעלה יותר ממוחין דאבא; אכן במוחין דאבא אין את הכלי המגביל, מוחין דאבא זהו ג"כ כלי של אבא, במילא הרי יש בזה הגבלה, אלא לא הגבלה של בינה אלא הגבלה של אבא, וכאשר חסר הענין – הקב"ה אינו מניח [שיהי'] שינוי, 'לית שמאלא בהאי עתיקא', ושם – וזהו ג"כ הענין של חיים נצחיים".

די זאך אַליין נאָר דער שם פון דער זאך, אָבער די פינפטע דרגא איז דער ענין פון יחידה, וואָס יחידה איז דאָס 'ליחדה', במילא איז פונקט אַזוי ווי אין 'יחידו של עולם' איז ניט שייכות אַ שינוי – אַזוי איז ניט שייכות קיין שינוי אין דער יחידה, וואָס דערפאַר איז יחידה קיימת אפילו לאַחרי זה אויכעט⁹.

הנ"ל: במדרש נאמר על פרה אדומה "מי יתן טהור מטמא אלא אחד", שזהו הפירוש הפשוט בענין היחידה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אין מסכתא זבחים – דאכט זיך – איז דאָ אין אַ תוספות דאָרטן אין זבחים, אַז 'עד לאחת' איז דאָס פאַרבונדן מיט יחידה. אַן אַפטייטש אין נגלה; תוספות לערנט מען אַז דאָס איז אַ ספר פון נגלה, שטייט דאָרטן אַז דאָס איז אַ ענין פון יחידה. און די גאַנצע מציאות פון יחידה איז וואָס דאָס איז מערניט ווי 'ליחדך', איז פאַרשטאַנדיק אַז דאָרט איז ניט שייכות קיין ענין פון היפך, העדר, אפילו חלישות, פון חיים¹⁰."

(9) = שזהו גם אחד מהביאורים [על] מה שאומרים, שמה ה' משה רבינו – שלמה אמר 'אחכמה והיא רחוקה ממני', את כל הדברים הוא ידע חוץ מהענין של פרת חטאת; על משה נאמר ש'ה' תמה במה תהא טהרתו', עד ש'אמר לו הקב"ה, זהו למעלה יותר מ'קודש', שזוהי דרגא הד' זוהי דרגא הה'. שזה קשור גם עם הנשמה, שגם 'חמישה שמות נקראו לה', מבאר תוספות, אף שזהו רק הענין דשמות, לא הדבר עצמו אלא השם של הדבר, אבל הדרגא החמישית היא הענין של יחידה, שיחידה היא 'ליחדה', ובמילא בדיוק כמו שבי'יחידו של עולם' לא שייך שינוי – כך לא שייך שינוי ביחידה, שלכן יחידה קיימת אפילו לאַחרי זה ג"כ⁹.

(10) = "במסכת (זבחים) [מנחות] – נדמה לי – יש תוספות שם ב(זבחים) [מנחות], ש'עד לאחת' קשור עם יחידה. פירוש בנגלה; תוספות – לומדים שזהו ספר של נגלה, כתוב שם שזהו ענין של יחידה. וכל המציאות של יחידה היא מה שזהו רק 'ליחדך',

אפשריות אויף אַ ענין וואָס איז ניט טהרה און ניט קדושה, ביז פרת חטאת וואָס דאָס איז נאָך העכער פון קודש; ס'איז דאָך אַ פאַר דינים וואָס – די אַלע ג' דרגות, און דערנאָך איז דאָ אַ פערטע דרגא – 'קודש': 'חולין', און 'מעשר', און דערנאָך 'תרומות', און דערנאָך 'קודש', דערנאָך איז דאָ די פינפטע דרגא – 'פרת חטאת', וואָס איז העכער פון 'קודש', וואָס דערפאַר קאָן זי מטהר זיין אפילו אַ ענין פון – בדוגמא ווי די פערטע דרגא פון 'קודש' אויב ס'פעלט – איז פרת חטאת דאָס (מ'...) פאַרענטפערט⁸.

וואָס דאָס איז אויכעט איינער פון די ביאורים וואָס מ'זאָגט, אַז וואָס איז משה רבינו איז געווען – שלמה האָט געזאָגט 'אחכמה והיא רחוקה ממני', אַלע זאכן האָט ער געוואוסט אַחוץ דעם ענין פון פרת חטאת; אויף משה זאָגט מען אַז 'ה' תמה במה תהא טהרתו', ביז וואָס 'אמר לו הקב"ה', דאָס איז נאָך העכער פון 'קודש', וואָס דאָס איז דרגא הד' און דאָס איז דרגא הה'. וואָס דאָס איז פאַרבונדן אויכעט מיט דער נשמה, וואָס אויכעט 'חמישה שמות נקראו לה', איז דאָך חסידות מבאר, אפילו דאָס איז אַלץ דער ענין פון שמות, ניט

(8) = זוהי ההסברה וההצדקה היחידה: למה צריך להיות כל העלילות על בני אדם, כולל ענין המיתה – חייבים לומר, שזהו רק כדי להגיע לדרגא נעלית עוד יותר, מה יכול להיות למעלה מקודם החטא, 'כשמחך יצירך בן עדן מקדם' קודם החטא? – זהו ענין זה, שלגמרי אין אפשרות לענין שאינו טהרה ואינו קדושה, עד פרת חטאת שזהו למעלה יותר מקודש; הרי יש כמה דינים אשר – כל ג' הדרגות, ואח"כ ישנה דרגא רביעית – 'קודש': 'חולין', ו'מעשר', ואח"כ 'תרומות', ואח"כ 'קודש', אח"כ ישנה הדרגא החמישית – 'פרת חטאת', שלמעלה מ'קודש', שלכן היא יכולה לטהר אפילו ענין של – בדוגמת הדרגא הרביעית של 'קודש' אם חסר – פרת חטאת 'פותרת' זאת.

וואָס ס'וועט זיין געדרוקט כמה פעמים. בפרט נאָך אַז זיכער וועט צוקומען צי הערות צי מראי מקומות. וואָס זיינע ספרים זיינען אויסגעטיילט – אַז ער האָט מבטל געווען די מחיצות צווישן נגלה מיט פנימיות התורה, 'מחצתי ואני ארפא', ווי מ'זעט דאָס כמה פעמים אין די תשובות שבנגלה, אַז ער מאַכט דאָס איין זאָך מיט דעם ענין פון פנימיות התורה¹².

(12) = "אבל אעפ"כ ישנו טבע העולם - בינתיים נמצאים עדיין בהעלם של העולם - שאומרים שישנו ספר שנדפס זה עתה, אע"פ שזה יודפס כמה פעמים. בפרט שבודאי יתוספו בין הערות בין מראי מקומות. שספריו מתייחדים - שהוא ביטל את המחיצות בין נגלה לפנימיות התורה, 'מחצתי ואני ארפא', כפי שרואים זאת כמה פעמים בתשובות שבנגלה, שהוא עושה זאת לדבר אחד עם הענין דפנימיות התורה."

הנ"ל: "המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים".

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אַז ס'וועט זיין אַ געלעגנהייט, וואָלט ווערן – לדעתיעל כל פנים – [כדאי] איבערדרוקן די ספרים פון דער 'מנחת אלעזר'¹¹."

הנ"ל: יש ב"ה הפצה גדולה של הספרים.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אַבער אעפ"כ ס'איז דאָ טבע העולם – דערוויילע געפינט מען זיך נאָך אין העלם פון וועלט – אַז מ'זאָגט אַז ס'איז אַ ספר וואָס איז איצטער געדרוקט, אע"פ

מובן ששם לא שייך ענין של היפך, אפילו חלישות, מחיים".

(11) = "שתהי' הזדמנות, הי' - לדעתי עכ"פ - [כדאי] להדפיס שוב את הספרים של ה'מנחת אלעזר'."

מכתבי א' התמימים – פרסום ראשון*

החוצה, ובחוץ עמדו רק כ-4 אנשים וביניהם הר' מאיר הארליג. וכ"ק אד"ש ביקש ממנו, שיביא לו את הטלית והתפילין, וכן הסידור וקיצור שלחן ערוך מחדרו הק' שב-770. הלה לא ידע מה לעשות, מאחר ולייבל גרונר היה בבית רפואה, ולו אין הרי מפתח של חדר כ"ק אד"ש ב-770.

לאחר מכן יצא שוב כ"ק אד"ש, ואמר לו שאם אין מי שיסע אז הוא – כ"ק אד"ש, יסע בעצמו ל-770. אמרו לרבי שיש כאן רכב, וכ"ק אד"ש ביקש להכניס את הרכב מהכניסה הצדדית, זו הדרך שבה יוצא ונכנס כ"ק אד"ש תמיד. הכניסו את הרכב, אבל עדיין כ"ק אד"ש לא יצא.

בינתיים, הגיע לייבל גרונר, ונסע ל-770 להביא את הדברים הנ"ל.

ב-770, הוא הורה לעשות הגרלה בין הבחורים, על מנת שכשהמיטה תגיע יהיה מנין בתורנות לומר תהילים. בקיצור, האות הראשונה בהגרלה יצאה – ב', ואני זכיתי להיות בין ה-10 הראשונים שנכנסו. רצנו מיד למקוה (השעה היתה 3:00 לערך) ולאחר מכן לבית כ"ק אד"ש, שם עמדו בחוץ עוד כ-20 איש וחיוכו למטה. בינתיים, הלכו ונתרבו האנשים, שהגיעו מכל קראון הייטס ומספרם הגיע לכ-200.

במשך הזמן ביקש כ"ק אד"ש, כמה דברים להביא מ-770. פעם אחת יצא לייבל גרונר, וביקש שיביאו 3 ספרים בדיני אבלות, וכדו'.

לאחר מכן, יצא שוב לייבל גרונר, והודיע, שההלויה תהיה בשעה 12:00,

ב"ה יום ד' כ"ב בשבט תשמ"ח

השעה 8:45 בבוקר

בוודאי שמעתם את הבשורה המרה והקשה, על הסתלקות הרבנית הצדקנית, אשת כ"ק אד"ש – יבדל לחיים טובים. ואף שאין הראש פנוי עכשיו לכתוב מכתבים, היות ויודע אני את ההשתוקקות לקבלת כל פירור מידע, לכן אכתוב מה שידוע לי עד כה. ותסלחו לי מראש על הסדר והכתב.

ובכן, עפ"י המדובר פה, כבר לפני שבועיים אושפזה הרבנית ע"ה במחלקת טיפול נמרץ (כל זה נודע רק עכשיו) היות והיא סבלה מאולקוס מדמם. אבל לאחר מכן חזרה הביתה. ולפני יומיים גם לא הרגישה טוב, אבל לא השתנה שום דבר.

אתמול בלילה בשעה 9:30 לא הרגישה בטוב, והנהגה של כ"ק אד"ש, יודל ק., לקח אותה לבית הרפואה. היא ירדה לבדה לרכב. כפי ששמעתי הרגע, בבית הרפואה היה רק רופא מתלמד.

בשעה 12:45 נסתלקה הרבנית ע"ה.

בשעה 1:00 הגיע לכ"ק אד"ש ד"ר פלדמן והודיע על ההסתלקות. (במשך כל זמן הטיפול, היה קשר אדוק בין כ"ק אד"ש לבית הרפואה) בשעה 1:30 הדבר נודע ב-770, והחלו להגיע בחורים מכל הפנימיות לאמירת תהילים.

בינתיים, בבית כ"ק אד"ש, יצא הרבי

(* מכתבים אלו מוגשים כלשונם כפי שנכתבו בשעתם ע"י א' מתלמידי ה"קבוצה" (עם תיקוני כתיב וסגנון קלים), ויתכן שחלק מהפרטים אינם מדויקים. המו"ל.

כאמור, ההלויה בשעה 12:00. וכפי הנראה ישתתפו בה אלפים רבים. וע"פ השמועה ביקש כ"ק אד"ש לעשות לזה פרסום גדול.

ויהי רצון, שבקרוב ממש, נזכה ליעוד של הקיצו ורננו שוכני עפר והיא בתוכם.

ת.נ.צ.ב.ה.

ע"פ הנראה תהיה בשבת התוועדות- שבת מברכים.

* * *

ב"ה יום ג' כ"ח בשבט תשמ"ח

לאבא ואמא וכו'

שלום וברכה!

היות ו[...] לחץ עלי שאני אכתוב משהו, לכן אני כותב. ואת תודתכם צריכים אתם לתת לו.

אני מתאר לעצמי שבזמנים כאלו אתם רוצים דבר ראשון לדעת מה קורה ב-770, ולכן אגש ישר לענין.

לגבי מה שהיה כאן עד יום א' הרי שזה יהיה בעיתון כפ"ח במסגרת בית חיינו. כמו"כ לגבי כל הרבנים ואישי הציבור שהיו כאן לנחם, גם זה מסתמא יהיה בעיתון כפ"ח של השבוע הבא. וכאן אני אכתוב בעיקר פרטים שלא ידועים, וכן מה שהתרחש ומתרחש מיום א'.

ובכן, כידוע מיד לאחר ההלויה ביום ד' אחר מנחה אמר כ"ק אד"ש שיחה (שאת תוכנה ביקש לפרסם בכל רחבי העולם). ולאחר מכן החלו הניחומים, וכמו שכבר סיפרתי בטלפון אני זכיתי ליכנס ביום ה' במנחה ולאחר מכן לעבור לנחם.

בין העוברים ביום ה' היה בן אדם

ותצא מהבית ותעבור דרך 770. מיד הגיעו מפקדי המשטרה ע"מ לתאם את סגירת הרחובות וכדו'.

המיטה הגיעה בשעה 5:20, ולאחרי שהוציאו את המיטה מהרכב, יצא כ"ק אד"ש, והתקרב עד סוף המדרגות של השביל של הבית, וחיכה עד שתעבור המיטה, והלך אחריה. ולבית נכנסו רק נוסעי המיטה, והמקורבים.

לאחר כחצי שעה, החלו להכניס בחורים ע"פ ההגרלה שהתקיימה. ואני זכיתי להיכנס בקבוצה הראשונה. שהינו שם כ-20 דקות בלבד. את המיטה שמו במטבח, וכל הקומה העליונה היתה מלאה באנשים. כ"ק אד"ש לא היה בקומה התחתונה.

וכך נמשכים המשמרות עד לשעה זו ממש.

ממקור מוסמך נודע לי, שכ"ק אד"ש שלח להודיע באוהל של הרבי הריי"ץ שבתו מרת חיה מושקא נפטרה בשעה 12:45 ותובא לקבורה בשעה 12:00.

כמו"כ נודע לי מאותו מקור, שלאחרי הפטירה, לחץ כ"ק אד"ש מאד שיביאו את המיטה במהירות האפשרית. אבל הדבר התעכב, עקב זאת שלא היה במקום רופא מוסמך להוציא תעודת פטירה.

את השבעה יישב כ"ק אד"ש כנראה בביתו. ובנוגע לתפילות ולסדרן בשבעה וכן לאחרי זה, אין ידוע עד כה דבר.

מהמקור הנ"ל נודע לי, שהרבנית תיקבר בשורה שמול האוהל, שם קבורות הרבניות - שטערנא שרה ונחמה דינה - האמא והסבתא. והיא תיקבר ליד הסבתא.

כדאי שהרבי יכנס לאיזה חדר ויוריד את התפילין, ויטעם משהו וכדו'. ענה לו הרבי שעוד היום גדול. האדמו"ר התעקש, וביקש בכל זאת. ואז אמר לו הרבי שבכל דקה יש את העבודה שלה.

עפ"י השמועה עוד לפני ההלויה קרא כ"ק אד"ש לר' שנ"ז גוראריה ולר' חס"ד הלברשטאם, (שהוא היה ועזר שם בבית כ"ק אד"ש) ואמר להם ישר כח גדול, על כל מה שעשו בשביל הרבנית ע"ה עד היום. וזכות זו תעמוד להם ולזרעם עד עולם.

כמו"כ במשך הניחומים הגיעו: א. אחד הרופאים שטיפל ברבנית (לאו דוקא בזמן האחרון). ב. אחד שעובד במצבות. ולייבל אמר לרבי שהוא ישתדל לגמור את המצבה עד סוף השבעה. וכ"ק אד"ש הודה לשניהם. ואת לייבל בירך, שיזכה ליעוד של "הקיצו ורננו שוכני עפר וגו'".

ביום א' הגיעו לנחם ילדי החידר של אהלי תורה, וכ"ק אד"ש הקפיד שכל ילד יגיד את הנוסח "המקום ינחם וכו'". ואירע שילד אחד עבר ולא אמר כלום, והרבי ביקש מלייבל שיעזור לילד לומר.

כמו"כ הגיעו שתי כיתות מהחידר של גור ושל בעלז.

את כל תפילות ימי השבעה שכ"ק אד"ש עובר לפני התיבה, העבירו בשידור ישיר ל-770, ומאות אנשים התפללו ביחד עם מנין זה (עפ"י היתרים והוראות מיוחדות של רבנים).

אתמול (יום ב'), החלו לכתוב בבית כ"ק אד"ש 3 ספרי תורה לע"נ הרבנית ע"ה. אחד ע"י נשי ובנות חב"ד, השני ע"י מליונר מברזיל, והשלישי ע"י הר' דוד נחשון מארה"ק. כמוכן שכ"ק אד"ש לא

שהגיע מהעיריה, יהודי אמריקאי שדיבר עם הרבי באנגלית. ובין היתר הוא אמר, שהוא שמע שהיא היתה אישה מאד מיוחדת. ועל כך ענה לו כ"ק אד"ש שהיא היתה באין ערוך למה שהמילה "מיוחדת" יכולה לבטא. והכל יתגלה לע"ל בתחיית המתים, שאז כולם יראו וידעו.

ע"פ השמועה, ביום ה' בלילה קרא כ"ק אד"ש לכל חברי המזכירות כולל הר' יודל ק., ודיבר עימם 3 שעות! ועפ"י השמועה הדיבורים נסבו בנוגע לסדר שיהיה נהוג מעתה.

אתמול בלילה היה כאן הקונסול הכללי, משה יגר, שבא בשם ממשלת ישראל ואזרחי ישראל. כמו"כ הוא נתן לכ"ק אד"ש מברק ניחומים משמעון פרס.

קהל גדול מאד הגיע מכל הסביבה לנחם, ובתוכם הרבה מאד רבנים. את הכל ניתן לקנות בקסטות.

ביום ראשון נכנס הרב פיקרסקי, ואמר לרבי שיש לו סמיכה לרבנות מפלוני בן פלוני, (אני לא זוכר את שמו) ולכן הוא פוסק, שעל כ"ק אד"ש לשמור על הבריאות. והרבי ענה לו, שאם ח"ו היה עניין של חסרון בבריאות מצד העדר השמירה וכיוצ"ב, היה מקום לפסק. אבל עכשיו שהכל ב"ה בסדר והכל כרגיל אין טעם לפסק זה.

אתמול הגיע האדמו"ר מסקווער. הוא הגיע בערך בשעה 1:00 וכ"ק אד"ש ישב עדיין עם טלית ותפילין, שכן הניחומים נמשכו מאחרי התפילה. (שהרי כ"ק אד"ש הודיע שהוא לא ירד בשביל אף אחד, ורק אחרי התפילה אפשר לנחם) והוא אמר לרבי שאולי

נכח בכל ההתחלות.

יום ד' כ"ט בשבט

אתמול בבוקר קם כ"ק אד"ש מהשבעה. את תפילת שחרית הקדימו ברבע שעה (היינו שהתחילו ב-9:45), לאחריה ניחמו עוד כמה 'גוטער אידן' מבורו פארק, וכן חבר הכנסת בן שלמה. ואת כל הניחומים האלו שמעו בשידור ישיר ב-770.

לבן שלמה אמר הרבי, שהוא קיבל ממנו מכתב ולא היה לו זמן לענות, לכן בירך אותו כ"ק אד"ש עכשיו, בהצלחה בכל מעשיו למען העם הקדוש, בארץ הקדושה, ע"פ תורתינו הקדושה.

וכשבן שלמה שמע זאת ממנו הוא ממש יצא מהכלים, כי התברר שאת המכתב הוא שלח לכ"ק אד"ש לפני שנתיים. והוא מאד התפלל שכ"ק אד"ש זוכר את מכתבו מלפני שנתיים, על אף שעוברים אצלו אלפי מכתבים.

אחרי הניחומים נכנסו כל הרבנים, ובראשם הר' משה לנדא שהגיע שלשום, ונעמדו בעיגול סביב כ"ק אד"ש, ואמרו כולם ביחד את הנוסח "המקום ינחם וכו'", ולאחר מכן אמרו כולם, "שטייט אוף" היינו, עמוד. וכ"ק אד"ש נעמד, ואמרו כולם ביחד עוד משהו, ולאחר מכן תקעו מסמר במקום שישב - כנהוג. ולאחר מכן, הר' שני"ז גוראריה בירך את כ"ק אד"ש בשם כל החסידים, באורך שנים טובות וכו' וכו'.

לאחר מכן, בירך הרב גוטניק מאוסטרליה ברכת כהנים. וכשגמר, שכח לומר "ושמו את שמי" וכ"ק אד"ש הזכיר לו.

לאחר מכן יצאו כולם וכ"ק אד"ש עלה לקומה העליונה. אחרי כמה דקות יצא ליבל גרונר ואמר, שתפילת מנחה תהיה בבית כ"ק אד"ש ולאחר מכן יחלק כ"ק אד"ש דולרים. ואותו דבר למחרת בבוקר, היינו, היום בבוקר לאחר תפילת שחרית.

בנוגע לתפילות, הרי שבינתיים גם פה לא יודעים כלום. מה שברור, הוא שגם היום התפלל כ"ק אד"ש לפני העמוד - בביתו, היינו שעוד לא בא ל-770.

ישנה שמועה שרק עד שבת לא יבוא כ"ק אד"ש ל-770. (היום נוסע כ"ק אד"ש לאוהל כמנהגו בכל ערב ר"ח. בינתיים לא ידוע מהיכן יצא). וישנה שמועה שכל השלושים יתפלל כ"ק אד"ש בביתו. ולא ידוע אם לא יבוא כל השלושים ל-770, זה לא כ"כ נראה. יתכן שיבוא, ויסע כל תפילה לביתו. וכאמור, הדברים עדיין לא ברורים ולא ידועים.

בינתיים נכנסים לתפילות רק אלו שעוד לא זכו להיות בשום תפילה - בעיקר מהבחורים, כי הרי כל המניינים שמתפלל כ"ק אד"ש, זה של הבחורים. ולכן הוחלט שכ-25 בחורים יכנסו בכל תפילה.

ובנוגע לחלוקת דולרים שהיתה אתמול. כמובן ששמועה זו התפשטה במהירות בכל קראון הייטס, ולקראת תפילת מנחה הגיעו כל תושבי קראון הייטס, אנשים נשים וטף. התור של הנשים התפרס על רחוב פרזידנט, עד לניו יורק עוו. והסתובב לכיוון CARROLL, ונכנס לתוך CARROLL (כל זה למבינים). וכמובן שבתור לא עומדים אחד אחד, אלא שלשה ומעלה

מיד לאחר ערבית בערך ב-7:00).

היום בבוקר היתה התפילה בשעה 10:00, ולאחריה חילק כ"ק אד"ש דולרים במשך כשעה, אע"פ שאמרו בפירוש שהחלוקה היום היא לא המשך לחלוקה אתמול, בכל אופן, לא היו הרבה מאלה שניגשו אתמול, שניגשו גם היום.

וכאמור, היום נוסע כ"ק אד"ש לאוהל.

יותר פרטים אני אכתוב אולי יותר מאוחר, כשיתברר.

בינתיים אכתוב עוד אלו פירוורים שמסתובבים עפ"י שמועות:

עפ"י השמועה, ביום ה' שעבר נגנב מבית כ"ק אד"ש הצעיף של הרבנית ע"ה, וכ"ק אד"ש אמר לליבל גרונר שאת כל האחוריות הוא מטיל עליו, וב"ה שלשום זה חזר.

ישנם כמה סיפורים שמסתובבים כאן, שמתוכם עולה שהרבנית ע"ה ידעה על פטירתה לפני כן:

ישנה בארה"ק איזו אחות (במקצוע) שטיפלה בכ"ק אדמו"ר הרי"ף נ"ע בהיותו בפולניה. וכל שבוע הרבנית ע"ה היתה מדברת עמה כ-10 דקות, ובשבוע האחרון דברה עמה כ-40 דקות.

לפני שבועות מספר קראה הרבנית לר' חס"ד, ונתנה לו במתנה מגש כסף, ואמרה לו, שלחונתו, לפני כ-13 שנה, נתנה להם פמוטים, ונשארה חייבת את המגש. לכן כעת היא משלימה זאת.

ישנם עוד כמה סיפורים, אך איני זוכר ברגע זה.

ד"ר וויס היה מתקשר מדי יום א' בשבוע, ע"מ לשוחח עמה. ביום ראשון

בשורה, פלוס ילדים וכו'.

החלוקה ארכה 3 שעות (!!!) גם הבחורים שבד"כ לא ניגשים כל יום ראשון, ניגשו היום מסיבה מובנת.

בתחילת החלוקה אמרו אלו שעברו, שכ"ק אד"ש לא אמר להם כלום, אבל כשאני עברתי, בשעה 6:00 (החלוקה התחילה ב-3:30) אמר כ"ק אד"ש לכל אחד "ברכה והצלחה".

לאחר גמר החלוקה, ב-6:30, אמר כ"ק אד"ש, שיעשו התוועדות לעילוי נשמתה, ברוב פאר והדר, וברוב עם הדרת מלך. מיד הודיע הגבאי, על התוועדות שתהיה ב-7:00 בשעה 9:30. כ"ק אד"ש אמר שראוי שהתוועדות תתחיל כאן (היינו בבית), ולכן הודיע הגבאי מיד, שהתוועדות תתחיל כאן ותמשיך ב-7:00, בשעה 9:30. וכמובן שלא היה סיכוי לאף אחד להיכנס, רק הזקנים וכדו'.

לאחר התפילה, נתן כ"ק אד"ש לגבאים 100 דולר להשתתפות בהתוועדות, ולאחר מכן עלה למעלה. לאחר כ-10 דקות ירד לייבל גרונר ואמר, שכ"ק אד"ש מציע שהיום תהיה כל ההתוועדות בבית (ולא ב-770), ומחר תהיה התוועדות נוספת ב-770. וכמובן שכך היה.

נתנו להיכנס לבית לפי תור. כל אחד שהיה בפנים אמר לחיים, שהה בבית מספר רגעים, ויצא. הבית היה מלא מפה אל פה. סביב השולחן ישבו הרבנים וכמה משפיעים. ר' י.כ., ר' שני"ז גוראריה וכו'. כל אחד דיבר קצת ויצא, שכן קשה לדבר הרבה, וקשה להיות הרבה זמן, כי הרי זה בית המלך. ולכן ג"כ ההתוועדות נגמרה מוקדם יחסית, בשעה 11:00 (והתחילה

התוועדות לע"נ הרבנית ע"ה עפ"י הוראת כ"ק אד"ש. כנזכר במכתבי הקודם. בהתוועדות היה קהל רב מאוד, על פי הוראת כ"ק אד"ש שיהיה ברוב עם הדרת מלך, וברוב פאר והדר, וכל המרבה הרי זה משובח.

ביום חמישי בערב הגיעה הידיעה, שכ"ק אד"ש לא יגיע ל-770 גם לשבת!!! (וזאת כנראה, עקב רצונו הק' לומר את הקדיש במשך כל השלושים בבית) כמובן שידיעה זו גרמה לתחושה לא טובה. ואכן, כך היתה נראית כל השבת.

זוהי הרגשה כל כך איומה שהרבי איננו ב-770, איננו בתפילה, איננו בהתוועדות וכו' וכו'. זה היה ממש מורגש בכל האוירה ב-770. פשוט לא יודעים מה זה, שנותנים דפיקה, ומודיעים שהתפילה מתחילה. כולם רגילים שכ"ק אד"ש נכנס לביה"כ, נהיה שקט, ולאחר מכן מתחילים להתפלל.

בקיצור, הרגשה נוראה.

לבית כ"ק אד"ש בשבת נכנסו רק אנשים נשואים (לבחורים יש את כל השבוע).

אבל יחד עם זאת, מבינים כולם שאם אד"ש נוהג בדרך זו, הרי שזו הדרך הטובה והנכונה ביותר (ומצחיק אפילו לומר זאת).

במוצאי שבת, התפלל כ"ק אד"ש ערבית בשעה 6:30 (שבת יצאה בערך ב-6:20), ולאחריה הודיע כ"ק אד"ש, שהוא עולה למעלה לעשות הבדלה ולאחר מכן ירד לומר שיחה, ובמשך רגעים מועטים אלו הספיקה הידיעה להתפרסם לחלק מהאנשים והבחורים שהגיעו במהירות ל-770 (לשמוע את השידור).

שעבר הוא היה במיאמי, ולא הספיק להתקשר. ביום שני הוא התלבט, האם להתקשר או לא, והחליט להשאיר זאת לשבוע הבא, אבל... ד"ר וויס טוען, שאם היה מתקשר הוא היה משכנע אותה להתאשפז בבית רפואה. כי עפ"י השמועה היא סבלה מאד בשבועיים האחרונים, ולא סיפרה זאת לאיש.

השעה עכשיו 2:35. בשעה 2:00 נסע כ"ק אד"ש לאוהל. הוא יצא מביתו.

להתראות!

ב"ה יום א' ג' אדר התשמ"ח

לאבא ואימא וכו'

שלום וברכה!

בהמשך למכתב הקודם, בו כתבתי את התרחשות העניינים עד ליום ד' הקודם, בו חילק כ"ק אד"ש דולרים בבוקר, ולאחר מכן נסע לאוהל. הנה ההפתעה באה בערב: לאחר שחזר כ"ק אד"ש מהאוהל והתפלל מנחה לפני העמוד (מעריב כבר לא, שכן היה ר"ח), הודיע לפתע על שיחה, שארכה כשלושת רבעי שעה. שתוכנה העיקרי היה נתינת תודה, והמשכת ברכה רבה, לכל אותם אלו שבאו לנחם.

בשיחה עצמה היו ביטויים מיוחדים מאד כמו "אביה של הנפטרת" או שאמר כ"ק אד"ש לעניין הברכות "אף שמי אני ומה אני, אבל הייתי עכשיו באוהל ואני רק מוסר שליחות וחוזר על הדברים כו".

לאחר השיחה היתה חלוקת דולרים בפעם השלישית (!) שלא ארכה זמן רב, כי לא הספיקו להגיע הרבה אנשים.

באותו ערב ב-9:30 התקיימה ב-770

לאחרי השיחה האמורה לעיל, חילק שוב כ"ק אד"ש דולרים (לי לא זכור דבר כזה במוצאי שבת) שלחלוקה זו הספיקו להגיע אנשים רבים ביותר מכל השכונה. אם כי הרבה גם פספסו.

בסוף החלוקה, נכנסו ג' רבני השכונה, ובתחילה בירכו את כ"ק אד"ש באריכות ימים ושנים טובות - אכ"ר - ולאחר מכן אמר הרב מארלאו, שבמנחה קראנו פ' תצוה, שכתוב שם ואתה תצוה, שכולם יודעים על מי זה הולך... וכ"ק אד"ש חיך מאד (כ"ז ראו בוידאו, וגם את השיחה) ולאחר מכן הרצין ואמר, שיהיה נר למאור ולא כתית למאור.

לאחר מכן, התקדם כ"ק אד"ש לעבר המדרגות הפונות למעלה, ובאמצע הגיעו עוד מספר אנשים, וכ"ק אד"ש נעצר ונתן להם. וגם לאחר שכבר החל לעלות במדרגות, הגיעו כמה אנשים, וכ"ק אד"ש עצר על המדרגה השניה, ונתן להם דולרים.

היום בבוקר היתה החלוקה כרגיל, רק כמובן בבית כ"ק אד"ש. וכרגיל הגיעו אנשים רבים מכל הסביבה הקרובה והרחוקה. לאחר החלוקה, שהתחילה בערך ב-10:45 (שכן התפילה מתחילה ב-10:00) ונסתיימה ב-12:00, נסע כ"ק אד"ש למקוה ואחר כך לאוהל.

עד כאן להיום. ובאם יהיו חדשות נוספות במשך השעות הבאות, אני יכתוב עליהם.

ובינתיים להתראות.

השיחה ארכה למעלה מחצי שעה. ותוכנה היה: א. המשך למה שדובר בשיחה הקודמת, בעניין המשכת הברכות בגשמיות וברוחניות. וחלק נכבד מהשיחה נסב אודות בקשת כ"ק אד"ש, שמעתה לא יכתבו לו עוד מכתבים ובהם ספקות מעניינים שונים. את הכל יש להפנות לרבנים חסידיים, וכ"ז בהמשך למה שדובר בשבת שלפני ט"ו בשבט ובט"ו בשבט וביחידות, שבכל עניין להתייעץ עם האנשים השייכים לעניין זה. אבל כאמור, הפעם דיבר כ"ק אד"ש בארוכה, ובמשך פעמים רבות בתוך השיחה, הזכיר לפנות לרבנים חסידיים, בענייני ספיקות ושאלות וכו'. וזה קשור לעניין של "החי יתן אל ליבו".

וכ"ק אד"ש הוסיף ואמר, שדרך זו היתה נהוגה אצל כל רבותינו נשיאנו הק', ועד למשה רבינו עצמו.

כמובן שישנם הרבה דברים שאינם מובנים אחרי שיחה זו, שמסתמא בעתיד יתבאר.

דרך אגב. מספרים שאצל אדמו"ר הצ"צ, שמאז שהרבנית נפטרה הפסיק לענות על שאלות בעניינים גשמיים. שזה אחד מהדברים השווים בין האדמו"ר הצ"צ לבין כ"ק אדמו"ר שליט"א, שכן שמו של האדמו"ר הצ"צ כשמו של הרבי שליט"א, וכן שמה של הרבנית כשמה של הרבנית. וכן, כאמור כ"ק אדמו"ר שליט"א הינו היחיד - חוץ מהצ"צ, שאשתו נסתלקה בחייו.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

הודעה ובקשה

בימים אלו שוקדים ב"מכון להפצת תורתו של משיח" להכין לדפוס את הכרך הראשון של דברי משיח תשמ"ח. ובהזדמנות זו, הננו לפנות שוב לקהל אנ"ש והתמימים שיחיו, בבקשה כפולה ומכופלת:

אנא, מי שיש תח"י הנחות, ר"ד מחלוקת הדולרים או יומני בית חיינו וכיו"ב משנת תשמ"ח שטרם פורסמו, ובפרט מתקופת תשרי-כסלו, שלא ימנע בר, ויואיל לשגר את זה למערכת בהקדם הכי האפשרי, לתועלת עם ישראל הצמא לדבר ה'! ואשרי חלקם וגדול זכותם וכו' וכו'.

והעיקר – שנזכה לשמוע "דברי משיח" מפיו של משיח צדקנו כ"ק אדמו"ר שליט"א תיכף ומיד ממש!

"המכון להפצת תורתו של משיח"

כתובת המערכת: torasmoshiach@gmail.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לזכרון

הרבנית הצדקנית

מרת חי' מושקא

בת כ"ק אדמו"ר

אור עולם

נזר ישראל ותפארתו

צדקת ה' עשה

ומשפטיו עם ישראל

ורבים השיב מעון

מרנא ורבנא

יוסף יצחק

ובת הרבנית הצדקנית

מרת נחמה דינה

ע"ה ז"ל

נפטרה ביום רביעי פ' משפטים

כ"ב שבט שנת ה'תשמ"ח

ת'נ'צ'ב'ה'

אשתו של – יבלח"ט – כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה אכ"ר

יה"ר שיראה רוב נחת מתלמידיו,

חסידיו ושלוחיו ומכלל ישראל

ותיכף ומי"ד ממ"ש נראה בעיני בשר

בקיום נבואתו העיקרית – בשורת הגאולה –

"לאלתר לגאולה" ו"הנה זה משיח בא"

ובעגלא דידן יתגלה לעין כל

ויוליכנו קוממיות לארצנו הק'

ויבנה ביהמ"ק במקומו ויקבץ נדחי ישראל

בגאולה האמיתית והשלימה

נאו מי"ד ממ"ש ממש!

לזכות

הרה"ח רז בן שרה

רעייתו מרת שירן בת עדיי רחל

וילדיהם החיילים בצבאות ה'

מנחם מענדל בן שירן

ותניא מינה בת שירן

שיחיו

חן

שיזכו להפיץ את בשורת הגאולה והגואל

מתוך בריאות נכונה ועשירות מופלגה

בטוב הנראה והנגלה

לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

לזכות

חיילי בית דוד

תלמידי התמימים השוהים

ב-770 – בית חיינו – בית משיח

להצלחה רבה ומופלגה בכל עניניהם

מתוך הרחבה ומנוחת הנפש

לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ובפרט בהענין הכי עיקרי שהזמן גרמא

בקבלת פני משיח צדקנו –

כ"ק אדמו"ר שליט"א

יחד עם כל בני ישראל שליט"א

בכל מושבותיהם

תיכף ומי"ד ממ"ש, נא!